

(P-062)

KTÜ Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon YBÜ'de Kas Hastalığı Nedeniyle Tedavi Edilen Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi

Hülya Ulusoy¹, Ahmet Beşir¹, Gülçin Bayramoğlu², Bahanur Çekiç¹, Müge Koşucu¹, Ahmet Eroğlu¹, İbrahim Özen¹

¹KTÜ Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Trabzon

²KTÜ Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ-AMAÇ: Solunum ve kalp yetmezliği, nöromüsküler hastalıkların en önemli olası komplikasyonları arasında olup uygun şekilde tedavi edilmez ise ölümlerine sonuçlanır. Direkt olarak solunumu etkileyen hastalıklar Guillain-Barre sendromu (GBS), miyastenia gravis (MG), amyotrofik lateral skleroz (ALS) ve Duchenne müsküler distrofisi(DMD)dir. Sıklığı daha az sıklıkla olmakla birlikte botulizm, tetanoz, porfiri ve difterik polinöropati de nöromüsküler yetmezliğe yol açarak şiddetli kuvvet kaybına ve hatta solunum yetmezliğine neden olabilmektedirler. Bu hastalıkların yoğun bakım tedavilerindeki ilerlemeler morbidite ve mortalite oranlarını azaltmış, bazı durumlarda ani ölümleri önlemiştir. Nöromüsküler hastalıklara sekonder solunum yetmezliği ile ilgili genel bir kural, primer akciğer hastalığından farklı olarak, gaz değişimindeki bozukluğun nedenini hipoventilasyonun oluşturmasıdır.

YÖNTEM-BULGULAR: Haziran 1997 – Mayıs 2007 yılları arasında YBÜ'de kas hastalıkları nedeniyle takip edilen toplam 24 hastanın tanıları sırasıyla; Guillain-Barre Sendromu (%42), Miyastenia Gravis (%21), ALS (%17), Botilismus (%13), Duchenne müsküler distrofisi (%8)'dir. Bu hastaların; YBÜ'de ortalama kalış süreleri 32,8 gün, mekanik ventilatörde ortalama kalış süreleri 28,7 gün, nazokomial enfeksiyon oranı %84 olarak tespit edilmiş olup, 3 hasta ev tipi mekanik ventilatörle taburcu edilmiştir. En sık NKİ tipi pnömoni ve en sık izole edilen mikroorganizma Pseudomonas aeruginosa (%86) olmuştur. Olguların yattıkları süre içinde nazokomial enfeksiyon varlığı ve enfeksiyon odakları Tablo 1.'de gösterilmiştir. Mortalite oranı %25'dir. Kaybedilen olguların %50'sinde ölüm nedeni NK pnömoneye bağlı sepsis ve çoklu organ yetmezliği (MOF) olmuştur.

SONUÇ: Yoğun bakımda uzun destek tedavilerine gereksinim gösteren kas hastalarında nazokomial enfeksiyonlar morbidite ve mortaliteye katkıda bulunabilirler. Yatış süresinin artışı ile NKİ oranları da artmaktadır. Bu hastaların akut yoğun bakım desteği ihtiyaçları giderildikten sonra rehabilitasyon tedavileri için gerekli donanım sağlanarak YBÜ'den çıkarılmaları NKİ ve beraberindeki ek riskleri azaltmada yararlı olabilir.

Tablo 1.

TANI	ORT. YAŞ	ORT. MV SÜRESİ	ORT. YATIŞ SÜRESİ	AKCİĞER %	ÜRİNER %	KATETER %
ALS (% 17)	59.4	31.5	32.5	100	75	75
Botilismus (%13)	28	20	26	100	66	33
DMD (%6)	27	13.5	13.5	50	0	0
Guillain-Barre (%42)	39.1	27.6	32.4	60	70	40
Myastenia Gravis (%22)	58.5	39.8	42.5	40	40	0
GENEL ORTALAMA	40	28.7	32.8	62.5	58	34

(P-063)

Anesteziyoloji Yoğun Bakım Ünitesinde Çeşitli Klinik Örneklerden Üretilen Bakteriler ve Antibiyotiklere Direnç Durumları

Gülçin Bayramoğlu¹, Hülya Ulusoy², İlnur Tosun¹, Kurtuluş Buruk¹, Neşe Kaklıkkaya¹, Faruk Aydın¹, İbrahim Özen²

¹KTÜ Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Trabzon

²KTÜ Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ: Yoğun Bakım Ünitelerinde enfeksiyon sıklığı ve çoğul dirençli mikroorganizmalarla karşılaşma olasılığı hastanelerin diğer servislerine göre daha fazladır. Bu nedenle Yoğun Bakım Ünitelerinden izole edilen mikroorganizmalar ve antibiyotiklere direnç oranlarının izlenmesi çok önemlidir. Bu çalışmada Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Anestezi Yoğun Bakım Ünitesinde Ocak 2006- Ocak 2007 tarihleri arasında yatan hastalardan izole edilen bakteriler ve antibiyotiklere direnç oranlarının retrospektif olarak belirlenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: İzole edilen bakterilerin tür düzeyinde tanımlanması geleneksel yöntemlere ilaveten BD Phoenix (Becton Dickinson) Otomatize Mikrobiyoloji Sistemi ile yapılmış ve antibiyotiklere duyarlılıkları da BD Phoenix (Becton Dickinson) Otomatize Mikrobiyoloji Sistemi ile araştırılmıştır.

BULGULAR: En sık izole edilen bakteriler sırasıyla Acinetobacter spp. (%26.7), Pseudomonas aeruginosa (%18.4), Staphylococcus aureus (%14.1) olmuştur. Acinetobacter spp. suşlarında test edilen tüm antibiyotiklere karşı yüksek oranda direnç (%62.6-%100) saptanırken, imipeneme direnç %9.8 olarak bulunmuştur. Pseudomonas aeruginosa'da ise amikasin (Direnç %12.9), piperasilin/tazobaktam (Direnç %16.5) ve siprofloksasin (Direnç % 18.8) en az direnç görülen antibiyotiklerdir. Klebsiella spp. suşlarının % 62.5'unda, Escherichia coli suşlarının % 75.9'unda genişlemiş spektrumlu beta laktamaz gösterilmiştir. Metisilin direnci Staphylococcus aureus suşlarında % 64.6, koagülaz negatif stafilokoklarda % 84.6 olarak belirlenmiştir. Enterokok suşlarında ampisilin direnci %32.3'dür. Stafilokok ve Enterokok suşlarında vankomisin, teikoplanin ve linezolid direncine rastlanmamıştır.

SONUÇ: Bu sonuçların hastanemiz Anestezi Yoğun Bakım Ünitesinde gelişen enfeksiyonların ampirik tedavisinde yardımcı olacağı ve direnç oranlarımızın ulusal ve uluslararası diğer hastanelerin Yoğun Bakım Ünitelerindeki direnç oranları ile karşılaştırılabilmesi için veri oluşturacağı düşünülmüştür. Özellikle kritik hastalarda ampirik tedavi seçiminde muhtemel patojenlerin ve bölgesel antibiyotik duyarlılık paterninin bilinmesinin yararlı olacağı düşünülmüştür.

(P-064)

Anesteziyoloji Yoğun Bakım Ünitesindeki Çeşitli Klinik Örneklerden İzole Edilen Candida Cinsi Mantarlar

Nejla Cebeci Güler¹, İlnur Tosun¹, Gülçin Bayramoğlu¹, Neşe Kaklıkkaya¹, Kurtuluş Buruk¹, Hülya Ulusoy², Ahmet Beşir², Murat Ertürk¹

¹KTÜ Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Trabzon

²KTÜ Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ-AMAÇ: Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Laboratuvarına Anestezi Yoğun Bakım Ünitesinden gönderilen klinik örneklerden izole edilen Candida cinsi mayaların türleri ve örnek tipine göre dağılımının belirlenmesi amaçlandı.

YÖNTEM: Soyutlanan kökenler, çimlenme borusu testi, mısır unu tween 80 agar, CHROMagar Candida besiyerlerindeki görünüşleri ve Api 20 C AUX (Biomerieux, France) sistemi kullanılarak tür düzeyinde tanımlandı.